

Delegatska skupščina KS – ne vlada temveč mesto dogovarjanja in usklajevanja

Pogovor s predsednikom skupščine delegatov krajevne skupnosti Prule, Stanetom Magušarjem, je bil več kot prijeten. Pravzaprav se niti nisva pogovarjala v pravem pomenu besede, saj je v glavnem govoril tovariš Magušar sam. Niti vprašan mi ni bilo treba postavljati, čeprav je moj sogovornik svojo predsedniško funkcijo prevzel šele pred kratkim. Njegove misli in mnenja o vsem, kar zadeva delo skupščine delegatov, so do potankosti izdelane, jasne in razumljive.

»Z novim delegatskim sistemom smo naredili velik korak naprej. Postavili smo bogato – morda prebogato – organizacijsko strukturo in se včasih vprašam, če jo bomo lahko obvladali. Marsikoga smo s to spremembo postavili v zadrego, saj ni bilo redko, da niti aktivni družbenopolitični delavci niso vedeli, koga volijo. Kar potruditi se je treba, da veš, kdo je kaj in kakšna je njegova naloga.

Iskanje skupnih stališč in politično izobraževanje – dejavnika krepitve KS

Morda se moramo v prvi vrsti zavedati vsi – ne samo v naši krajevni skupnosti – da je KS sicer osnovni organizem družbe in nekje najtesneje povezana s krajanom in občani, vendar je obenem le del vsega sistema in nikakor ne edini. Interesi, ki se porajajo v krajevni skupnosti, morajo biti usklajeni z interesi celotne občine, mesta in ne nazadnje tudi republike in države. Samo s povezovanjem teh dejavnikov bo naša naloga lahko uspešna. Pravzaprav je vprašanje, če smo temu že popolnoma dozoreli. Nobenega dvoma ni, da smo se precej naučili v prvem obdobju delegatskega sistema in morda je najpomembnejše spoznanje prav to, da delegat ni sam sebi namen in da je njegova naloga

veliko širša. Videti in razumeti mora vso strukturo in njene težnje, da bi naše življenje usmerila v tok iskrene socialistične družbe.

Če svoje misli sedaj povežem z delovanjem delegatov v naši – in tudi drugih krajevnih skupnostih – bi dal prav poseben poudarek na njihovo izobraževanje. Med kritičnimi pripombami o preteklem mandatnem obdobju je bilo najpogosteje slišati to, da prihajajo delegati na zasedanja skupščine nepripravljeno, z nepredelanimi materiali in neizdelanimi mišljenjem o posamezni problematiki. Morda je krivda v tem, da smo že v krajevni skupnosti sami sklicevali skupaj vse delegate – za vsako najmanjšo stvar. Verjetno je to krivo tudi za slabo udeležbo. Logično in človeško je, da se posameznik ne more spoznati na vse. Zato bi na razgovore o posamezni problematiki morali sklicati tiste, ki jim je obravnavana snov blizu in ki lahko kakorkoli pripomorejo pri odpravljanju težav na določenem področju.

Prebivalci se želijo vključiti v življenje svojega najožjega okolja

Najpomembnejša naloga vseh nas, ki delamo v krajevni skupnosti je, da se približamo prav vsakemu krajanu in ga vključimo v življenje krajev-

ne skupnosti. Na najbolj nepriljen način moramo vzpostaviti kontakt z ljudmi in jih pritegniti k sodelovanju. Res pa je, da je težko najti način in pot do krajanov samih. Možnosti je veliko, saj je v vsaki KS vrsta družbenopolitičnih organizacij, komisij, delovnih organizacij in društev, ki bi v delo na posameznih področjih lahko vključile krajanov. Več ljudi bo vključenih v življenje KS, lažje bo delo.

Vsaka organizacija lahko doprinese k temu, da bi krajan pritegnila. Morda so prav društva med prvimi, ki bi lahko ljudem izpolnila tisti del življenja, ki ostaja neizkoriščen. Ko človek namreč doseže primeren standard, postane lačen duševne hrane. Človek pač ne živi zgolj zato, da bi pridobival materialne dobrine, ampak je sestavni del sveta, katerega si jaz ne znam predstavljati brez kulture. Doseči moramo, da bomo ljudje pripravljeno pogledati čez ozke okvire svoje vsakdanjosti in se odpreti okolici.

Zagovarjam stališče, da so bili ljudje vedno sprejemljivi za vse, vendar pa je potrebno

najti pot do človeka. Morda bi se lahko veliko naučili prav iz naše polpretekle zgodovine. Posameznik ne bi mogel storiti ničesar, zato je treba med ljudmi navezati osebne stike. Mislim, da smo se začeli počasi vračati v čas, ko so ljudje pripravljeno spet sodelovati v življenju svoje okolice. Televizija, ki je ljudi odtegnila družabnemu življenju, počasi zgublja na vrednosti. In prav tako ozek krog, kakor je krajevna skupnost, je morda najprimernejši, da bi se ljudje v njem povezali in sodelovali.

Krajevne skupnosti, se morajo delovno in drugače povezovati med seboj

To pa seveda še ne pomeni, da se moramo zapreti v krajevno skupnost. Res je, da je to zaključena celota, ki je v našem primeru tudi zelo očitno ograjena z naravnimi mejami, pa vendar že dalj časa razmišljam o možnosti povezave med krajevnimi skupnostmi. In to ne samo na družbenopolitičnem nivoju, ampak tudi v družabnem življenju. Povezava naj bi bila podobna tisti, ki jo gojijo recimo prijeteljska in pobratena mesta. S povezovanjem med seboj bi krajevne skupnosti lahko marsikaj pridobile. Sodelovanje bi poživilo življenje krajanov in popestrilo delovanje organizacij v krajevni skup-

nosti. Mislim, da bi bilo k temu dobro pristopiti in se domeniti za sodelovanje. Morda bi to lahko storili prav v naši občini, saj jo sestavlja le sedem KS.

Za konec naj povem še nekaj svojih misli, ki jih premlevam že dalj časa. Gre namreč za to, da bo morala delegatska skupščina bolj odigrati svojo vlogo, kakor jo je zbor delegatov. Mora biti parlament v krajevni skupnosti; kraj, kjer se delegati dogovarjajo in ne samo sprejemajo sklepe, ki jih je treba sprejeti. Naš demokratični sistem nam dovoljuje, da izrazimo svoja mnenja in damo svoje pripombe in zato moramo to možnost izkoristiti. Le tako bomo lahko doprinesli k naprednemu razvoju naše družbe.

Res je, da se o specifičnosti krajevne skupnosti Prule s Stanetom Magušarjem nisva veliko pogovarjala. Ni še dolgo tega, kar je prevzel svojo novo funkcijo in se s KS, v nekem pogledu, šele spoznaval. To je dejal tudi sam, še predno sva se srečala, zato sva govorila pravzaprav le o načelnih stvareh, ki pa so z njegove strani pridobile nekaj pozitivnih potoz. In morda je tudi to, da ima predsednik delegatske skupščine popolnoma jasne predstave o svojem bodočem skoraj štiriletnem delu najboljšo zagotovilo za – prav tako najboljši – konec.

Mojca Kaučič

Tudi v Gradišču delegatska skupščina

26. junija letos so se sestali na prvi seji novozvoljeni delegati skupščine krajevne skupnosti Gradišče, ki jih je 60. Za predsednico skupščine so izvolili Zorko Peršič, namestnika pa Marka Poliča. Skupščina je izvolila tudi svet krajevne skupnosti kot kolektivni izvršilni organ skupščine krajevne skupnosti.

Tudi mestne KS čimbolj približati občanom

Pri občinski konferenci SZDL Ljubljana Center deluje delovna skupina za ustavno preoblikovanje krajevne skupnosti. Po že opravljenih pomembnih nalogah, katerih rezultati se odražajo v sprejetih statutih krajevnih skupnosti, izvolitvi delegacij, izpeljani samoupravni organiziranosti krajevnih skupnosti s konstituiranjem delegatskih skupščin in njihovih organov, se še vedno odpirajo nove in za delovanje krajevnih skupnosti izredno pomembne. Trenutno so v ospredju vprašanja planiranja nadaljnega razvoja krajevnih skupnosti in s tem ustvarjanje vedno jasnejših družbenoekonomskih odnosov, katerih rezultati se morajo odražati v stalnem izboljševanju pogojev dela in življenja delavcev in občanov.

To v mestnih krajevnih skupnostih ni enostaven proces in zahteva sodelovanje vseh družbenopolitičnih in samoupravnih dejavnikov. Prav v mestnih krajevnih skupnostih se križajo različni interesi in nevarnost je, da nesamoupravno reševanje zapletenih nalog odrine občane na rob dogajanj.

Sprejet je bil sklep, da se v okviru krajevnih skupnosti oblikujejo delovne skupine, ki bodo zbrale najširši pregled problematike po krajevnih skupnostih, pri skupščini občine pa delovno telo, ki bo pripravilo širšo analizo stanja v krajevnih skupnostih in oblikovalo smernice za hitrejšo, tudi prostorsko, preoblikovanje krajevnih skupnosti. Predlog je bil, da se podobno telo ustanovi tudi v mestu, ker je med krajevnimi skupnostmi v Ljubljani mnogo skupnega. Prav to pa naj jih tesneje povezuje pri reševanju skupnih nalog.

J. Š.

Občanu informacijo

Delovni ljudje in občani morajo biti celovito in kako-vostno obveščeni, da se lahko ustvarjalno vključujejo v družbenopolitično in samoupravno življenje. Za tako informiranje nam še manjka celovit družbeni sistem informiranja. Dograjevanje takega sistema informiranja je potrebno jemati kot sestavni del političnega in delegatskega sistema na samoupravnih osnovah.

To je bilo izhodišče za opredelitev programa dela novoizvoljenega sveta za informiranje pri predsedstvu občinske konference SZDL, 11. julija t. l. Svet je delegatsko sestavljen in združuje delegate družbenopolitičnih in družbenih organizacij, skupščine občine in izvršnega sveta, informacijskih komisij v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah ter delegate tistih institucij, ki se v občini ukvarjajo z informativno dejavnostjo.

Razprava je pokazala, da vprašanjem samoupravnega sistema informiranja posve-

čamo vse premalo pozornosti. Da pa bi imeli boljši pregled nad tem, in da bi na tej osnovi lahko tudi spreminjali razmere, je potrebno najprej videti, kdo vse informira delovne ljudi in občane in kako, naj si bo to v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih, občini, mestu in širše.

Naslednje vprašanje je, koliko se posamezni subjekti informiranja že povezujejo v sistem informiranja in kako se ta dejansko gradi in izhaja iz temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti, kako se povezuje z dejavnostjo in

viru informiranja v občini, družbenopolitičnih organizacijah ter državnih, upravnih in strokovnih organov. Le v takem delovanju, ko bo jasno opredeljena funkcija posameznikov, bo mogoče zagotavljati resnične, celovite, sprotne in razumljive informacije.

Prva konkretna naloga sveta pa bo priprava predloga za oblikovanje informacij o vprašanih, o katerih odločajo skupščine občine in samoupravne interesne skupnosti. Ne moremo se več zadovoljiti, da so prejemniki takih informacij le delegati, delovni ljudje in občani pa le občasno, čeprav bi tudi ti morali biti o vseh pomembnih vprašanih seznanjeni že na začetku obravnavanja posameznih vprašanj in nastajanja družbenih odločitev.

J. Š.